

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **F. K.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2019, č. j. CPR-36189-3/ČJ 2019-930310-V248 v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 2. 2021, č. j. 43 A 8/2019 – 49, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2019, č. j. CPR-36185-3/ČJ-2019-930310-V248. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, o povinnosti opustit území České republiky podle § 50a odst. 3 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Na výzvu soudu stěžovatel doplnil důvody svého návrhu na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že intenzita důvodů, pro které byl odkladný účinek udělen, je stále aktuální. Stěžovatel uvádí, že na území České republiky žije již více než dvanáct let, vytvořil si zde mimořádné vazby, má zde řadu vzpomínek a s Českou republikou ho pojí i značné sociální kontakty. Nepřiznání odkladného účinku by zasáhlo do života jeho manželky a dětí, které s ním žijí. Nezletilá dcera H. je přijatá na střední školu v H. K., dcera B. se má v květnu 2021 účastnit přijímacích zkoušek na střední školu. V České republice má stěžovatel jádro rodinného zázemí a svého života vůbec. Přiznání odkladného účinku považuje stěžovatel rovněž za klíčové optikou jeho procesních práv v soudním řízení, stěžovatel se vždy

zajímal o všechna řízení vedená v jeho věci a považuje za zásadní, aby byl v kontaktu i se svým právním zástupcem.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba rovněž zdůraznit, že kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je opravným prostředkem mimořádným, a tedy nelze automaticky očekávat vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku se prolamují před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu. Na rozhodnutí krajského soudu je přitom třeba hledět jako na rozhodnutí zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonem stanoveným postupem zrušeno. Odkladný účinek má charakter výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá, a má být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Proto újma, která má hrozit žadateli o přiznání odkladného účinku, musí být vzhledem k poměrům žadatele natolik významná, že odůvodňuje uplatnění výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod [65] a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod [25]).

[7] Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti. Rozhodnutí o odkladném účinku je rozhodnutím předběžné povahy, kterým Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá výsledek meritorního posouzení věci.

[8] Pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, stěžovatel by měl ještě před rozhodnutím ve věci samé opustit území České republiky. Rodinný život stěžovatele je přitom v současné době soustředěn v České republice. Zejména Nejvyšší správní soud zohlednil, že nezletilé dcery stěžovatele H. a B. na území České republiky realizují své studijní aktivity, a tedy zohlednil újmu,

pokračování

která by nuceným vycestováním stěžovatele z České republiky vznikla jeho nezletilým dcerám, a zasáhla by tak i do stěžovatelova rodinného života. Stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu doložil přijetí dcery H. na střední školu. Dcera B. byla v době doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatelem pozvána na přijímací zkoušky na střední školu. S ohledem na nezletilost dcer se nedá očekávat, že by v České republice mohly zůstat bez rodičů a studium na střední škole v České republice realizovat bez fyzické přítomnosti rodičů v České republice.

[9] Nelze přitom spoléhat na to, že by stěžovatel měl bez dalšího možnost získat jiný druh povolení k pobytu na území České republiky.

[10] Nejvyšší správní soud se proto přiklonil k tvrzení stěžovatele, že nucené vycestování by pro něj znamenalo újmu v jeho rodinném a soukromém životě a v životě jeho rodinných příslušníků. Vyšel přitom rovněž ze skutečnosti, že na základě obdobných důvodů byl krajským soudem přiznán odkladný účinek žalobě žalobce (stěžovatele).

[11] Nejvyšší správní soud tak má za splněnou první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající v existenci nepoměrně větší újmy hrozící stěžovateli oproti újmě, která by mohla vzniknout jiným osobám, bude-li kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

[12] Vzhledem k výše uvedenému se proto Nejvyšší správní soud již nezabýval dalším stěžovatelem uváděným důvodem možného vzniku újmy, konkrétně jeho argumentací procesními právy v soudním řízení. Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud ohledně této argumentace odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS, podle nějž *„obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“*. V daném případě stěžovatel tyto další individuální okolnosti, jak je patrné výše, uplatnil.

[13] Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku také z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v projednávaném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatele na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti stěžovatele, jakkoli dotklo práv třetích osob, nebo že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. S výjimkou porušení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, které spočívá v tom, že se stěžovatel po uplynutí platnosti pobytového oprávnění nedostavil k vydání výjezdního příkazu a nerespektoval rozhodnutí o povinnosti opustit území České republiky, jež je předmětem napadeného rozhodnutí žalovaného, se protiprávního jednání stěžovatel nedopouští, a veřejný zájem tedy neohrožuje. Není tedy zřejmý zásadní veřejný zájem, který by měl převážet nad možným zásahem do rodinného a soukromého života stěžovatele a života jeho rodinných příslušníků.

[14] S ohledem na výše uvedené důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v projednávané věci splněny, a v souladu s § 107 odst. 1 s. ř. s. proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

[15] Do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti se tak pozastavují právní účinky kasační stížností napadeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové i žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.

[16] Nejvyšší správní soud připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku (i bez návrhu) zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[17] Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu